

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év november hó 5. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 214.B.216/2023/22. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekményt testi sértés büntette kísérletének nevezi meg.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. április 17. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 214.B.216/2023/22. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében, ezért 2 év szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és annak végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá a szabadságvesztés tartamába az őrizetben töltött időt beszámítani rendelte. Az elsőfokú bíróság a vádlottat 5 évre eltiltotta a biztonsági őr foglalkozás gyakorlásától, továbbá kötelezte 289.705,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

[3] Az ítélettel szemben a kihirdetését követően a vádlott és védője enyhítés érdekében, a foglalkozástól eltiltás büntetés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] A vádlott védője a Be. 584. § (6) bekezdésében foglalt kötelező rendelkezés ellenére a bejelentett fellebbezést nem indokolta írásban.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.395/2024/4. számú átiratában rámutatott, hogy a védelmi fellebbezések tartalmára tekintettel a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott terjedelmű.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta és az irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítása és a cselekménye minősítése is törvényes.

[7] A büntetéskiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helytállóan feltárta és megítélése szerint az alkalmazott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés megfelel a büntetési céloknak. Mind a szabadságvesztés, mind a próbaidő tartamát helyénvalónak és egyben szükségesnek találta. Megítélése szerint a határozott ideig tartó foglalkozástól eltiltás büntetés tartama is törvényes, megfelelően igazodik a cselekmény és a foglalkozási szabályszegés súlyához.

[8] Megjegyezte, hogy a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre tekintettel az elsőfokú bíróságnak az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) AB határozata alapján hivatalból vizsgálnia kellett volna, hogy a vádlott érdemes-e az előzetes mentesítésre. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság ezt pótolja és a vizsgálat eredményeként állapítsa meg, hogy az előzetes mentesítésre a vádlott érdemtelen, mert más büntetőeljárás hatálya alatt, jelentős tárgyi súlyú, testi épség elleni bűncselekményt követett el biztonsági őrként.

[9] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket ugyancsak törvényesnek találta, ezért mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[10] A vádlott és védőjének fellebbezése nem alapos.

[11] Az iratok alapján az ítéltábla megállapította, hogy az ügyészség a vádlott terhére nem jelentett be fellebbezést és nyilvános ülés kitűzését sem a vádhatóság, sem a fellebbező vádlott és védője nem indítványozta, ezért a másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét tanácsulésen bírálta felül.

[12] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva megállapította, hogy a fellebbezéseket a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján szűkített tartalommal jelentették be, ezért a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése értelmében a felülbírálat korlátozott.

[13] A korlátozott felülbírálat azt jelenti, hogy a másodfokú bíróságnak kizárólag a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában írt eljárási szabálysértések vizsgálatára volt törvényes lehetősége, melynek során a fellebbviteli főügyészszéggel egyezően megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[14] A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú ítélet [1] bekezdése hibásan tartalmazza a vádemelés adatait, mert a Fővárosi Főügyészszék az NF.3445/2022/22-I. számú vádiratában

– helyesen – a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt emelt vádat, majd a 2024. március 25. napján benyújtott NF.3445/2022/37. számú átiratában a tényállás módosításával egyidejűleg a minősítést is módosította és a vádlottat a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletével vádolta.

[15] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ennek megfelelően az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, jelen határozatát a hivatkozott törvényi előírás szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján hozta meg.

[16] A tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére, valamint cselekménye minősítése is megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek.

[17] A másodfokú bíróság a vádlott terhére megállapított bűncselekményt testi sértés büntettének nevezte meg, mert a 61. BK vélemény 1. pontja, valamint a Be. 561. § (2) bekezdés c) pontja értelmében az ügydöntő határozat rendelkező részében a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését kell feltüntetni.

[18] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva hiánytalanul vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[19] A szabadságvesztés törvényszék által meghatározott tartama arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel.

[20] A szabadságvesztés tekintetében a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy e büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját és a Btk. 34. § I. fordulátát is.

[21] A másodfokú bíróság abban is egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés próbaidőre való felfüggesztésével is elérhető. A jövőbeni visszatartó erő érdekében a próbaidőnek 4 évben történt meghatározását az ítéltábla megfelelőnek találta, azt a vádlott és védője sem sérelmezte.

[22] A szabadságvesztés börtön fokozata, valamint végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés és az őrizetben töltött időtartam beszámítása is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak. A börtön fokozat esetében a másodfokú bíróság még utal a Btk. 35. § II. fordulatra is.

[23] A törvényszék helyesen járt el, amikor a vádlottat a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja szerinti foglalkozástól eltiltás büntetésre is ítélte. A Fővárosi Törvényszék helytálló indokokra hivatkozással fejtette ki, hogy a vádlottat miért ítélte határozott tartamú biztonsági őri foglalkozástól eltiltásra, az általa rögzített érvekkel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett, azok kiegészítésre nem szorulnak.

[24] Az ítéltábla rögzíti, hogy a szabadságvesztés és a foglalkozástól eltiltás büntetések egymás melletti kiszabására a Btk. 33. § (3) bekezdése biztosít lehetőséget.

[25] A fellebbviteli főügyészség átiratában írtak miatt az ítéltábla rámutat, hogy az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében rendelkezzen.

[26] Az ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986).

[27] A Kúria az EBH2018.B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.

[28] Mindezen szempontokat figyelembe véve az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlott terhére megállapított testi épség elleni bűncselekmény típusa a személyében rejlő kockázatot mutatja, így nem érdemes az előzetes mentesítésre.

[29] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[30] Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. év november hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kováts Katalin s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 214.B.216/2023/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.186/2024/5. számú végzése által 2024. év november hó 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év november hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke